

utidssvarende boliger. Boligstyrelsen kan ikke pålægge en kommune at træffe byfornyelses- eller boligforbedringsbeslutninger, men må efter lovens § 67 fordele byfornyelsesmidlerne mellem kommunerne på grundlag af oplysninger fra de enkelte kommuner om, hvilke byfornyelses- og boligforbedringsbeslutninger de ønsker at iværksætte i de enkelte år. Kommunerne må tilrettelægge deres byfornyelsesvirksomhed inden for rammerne af bl.a. lovens § 8, stk. 1.

§ 8, stk. 1, lyder således:

»I kommuner, hvor der findes områder med behov for byfornyelse efter § 7, skal kommunalbestyrelsen inden for de rammer for offentlig støtte, som kommunalbestyrelsen har til rådighed, jfr. § 67, efter en vurdering af behovet for fornyelse i disse områder i sammenhæng med behovet for forbedringer i andre områder, jfr. kap. III, i almindelighed søge forbedring af byfornyelsesområderne gennemført forud for forbedringer efter kap. III«.

På grundlag af § 8, stk. 1, og forarbejderne hertil kan det fastslås, at kommuner, hvor der både er byfornyelsesområder og boligforbedringsområder, som hovedregel skal gennemføre en fornyelse af byfornyelsesområderne, før der kan iværksættes boligforbedringer i rene boligforbedringsområder. Kun i *særlige tilfælde*, hvor der skønnes at være særlige behov for boligforbedring efter lovens kap. III, kan kommunalbestyrelsen give disse områder højere eller samme prioritet som byfornyelsesområder.

I den første periode efter byfornyelseslovens ikrafttræden må det således påregnes, at der kun i begrænset omfang vil være mulighed for at iværksætte boligforbedring efter kap. III. Anvendelse af kap. III forudsætter enten, at kommuner, som ikke har byfornyelsesområder, ønsker at iværksætte boligforbedringer, eller at der i kommuner, som har begge slags områder, er særligt behov for at gennemføre boligforbedringer forud for byfornyelse. På baggrund af det ovenfor anførte må det i øvrigt antages, at *boligstyrelsen i almindelighed ikke kan forlange, at kommunerne skal gennemføre boligforbedringer forud for byfornyelse* af samlede områder, hvad enten byfornyelse ønskes gennemført efter byfornyelseslovens eller saneringslovens regler.

III.3. Principielle bemærkninger om, i hvilket omfang boligstyrelsen bør søge byfornyelse efter byfornyelseslovens regler gennemført forud for sanering efter saneringslovens regler i overgangsperioden

Som det fremgår af afsnit II, forberedes i kommunerne saneringsaktiviteter, der langt overstiger de bevillingsmæssige muligheder. Man er herudover bekendt med, at en række i saneringssammenhæng nye kommuner forbereder aktiviteter efter saneringslovens regler. Det spørgsmål kan herefter rejses, hvorledes der skal forholdes med de saneringsplaner, kommunerne indsender i 1983 og fremover.

For det første skal anføres det synspunkt, at byfornyelse, hvad enten det sker efter saneringsloven eller byfornyelsesloven, for de fleste kommuner er en ny aktivitet. Indtil for ganske få år siden foregik sanering kun i nogle enkelte kommuner. I slutningen i halvfjerdserne og i begyndelsen af firserne er en række nye kommuner kommet til. Disse kommuner har nu gennemført deres første saneringsplan(er) og har fået mod på at fortsætte aktiviteterne. Disse kommuner står dog stadig noget usikre over for saneringslovens regler.

En række ny kommuner påtænker at iværksætte byfornyelsesaktiviteter. Disse kommuner kender hverken sanerings- eller byfornyelseslovens regler af egen erfaring, og man kan derfor overveje at henstille til dem at starte op ved anvendelse af byfornyelseslovens regler. Herfor taler, at byfornyelsesloven er trådt i kraft og som en ny lov, der er tilvejebragt på grundlag af omfattende forarbejder og 2 grundige folketingsbehandlinger, må antages af folketinget at anses for et bedre grundlag for byfornyelse end saneringsloven, der ophæves.

Begge love tager hensyn til mange sider (kommune, ejere og beboere) på grund af de indgreb i bestående lovlige forhold, sanering og byfornyelse medfører, og er derfor komplicerede at sætte sig ind i både for kommuner og borgere.

Det kunne derfor synes uhensigtsmæssigt for kommuner, der først nu begynder at byforny, at anvende saneringsloven i en kort periode.

For også at lade »nye« kommuner vælge frit mellem de to love taler, at en meget vig-